کووید 19 و اندیشه های ضد تاریخ رابرت پکهام 2020

مقدمه مترجم

رابرت پکهام استاد مطرح دانشگاه هنگ کنگ، پیشتر نیز در رابطه با اپیدمی سارس نظریه های جالب توجهی ارائه داد که تأملات زیادی در پی داشت. از جمله در مقاله ۲۰۱۶ خود تحت عنوان«منشأ ویروس سارس و ناپدید شدن کرونا ویروس » مینویسد: « این سؤال که ویروس سارس کجا رفت، صورت دیگر این پرسش است که این ویروس از کجا آمد! » هم اکنون وی در مقاله جذاب دیگری تحت عنوان « کووید ۱۹ و اندیشه های ضد تاریخ» -بیان می دارد: آیا عبرت های گذشته می تواند در مدیریت زمان واقعی بحران کووید ۱۹ کمک کند؟ آیا تجربیات بیماری های همه گیر در گذشته برای آمادگی و پیشگیری از بیماری کنونی مؤثر است؟ آیا از درس های گذشته عبرت گرفته نشده است؟ اگر تجربیات اپیدمی های گذشته به خوبی فراگرفته شده، پس شیوع و همه‌گیری وسیع کووید ۱۹ در سطح جهان تعجب‌آور است! با وجود این‌همه تجربیات تاریخی، شواهد هنوز بر ناکامی در مقابله با شکست قطعی کووید ۱۹ در سال ۲۰۲۰، دلالت دارد.

از دیدگاه رابرت پکهام، یک اتهام کم‌وبیش آشکار به پیشینه تجربیات تاریخی در زمینه اپیدمی ها وارد است: « اگرچه با استناد به برآوردهای اولیه در مورد شیوع بیماری های همه‌گیر مانند سارس (۲۰۰۲)، مرس (۲۰۱۲) و آنفلوانزا، برخی از ابعاد و محورهای کووید ۱۹ نیز قابل شناسایی و تحلیل است و محققان اظهار می کنند که وقایع ساختاری این اپیدمی ها قابل مقایسه در هر کجا و هر زمان دیگری است؛ اما حقیقت این است که تبعات کرونا ویروس جدید متفاوت تر از گذشته است و به‌راحتی نمیتوان با استناد به تجربیات گذشته آن را کنترل کرد».

رابرت پکهام در مورد عبرت گرفتن از اپیدمی ها، از تفاسیر کنت برک[۱] و تورسین وبلن[۲] (منتقد فلسفی و اقتصاددان، جامعه‌شناس) وام میگیرد و از اصطلاح »ناتوانی آموخته شده (trained incapacity[۳])« در مواجهه با کووید ۱۹ استفاده میکند. وی تحلیل میکند که توانایی های بسیار شخص میتواند سبب کوری محض در عملکرد وی شود، بدین معنی که عادت حالت های تفکر می تواند ظرفیت ذهنی انسان را کاهش دهد. در حال حاضر، این ناتوانی این‌گونه رخ داده است که صرفاً روابط جانبی بین مشاهدات گذشته و جدید در نظر گرفته شده و معمولاً روی عوامل شیوع بیماری های قبلی و شباهت های -آنها با هم تمرکز کرده ایم و تفاوت های مهم آنها را نادیده گرفته ایم. در حقیقت، قیاس ها باعث ایجاد نقاط کور می شوند، تمرکز بر روی جسم A سبب غفلت از جسم B است. همان‌طور که برک اظهار میکند « راهی برای دیدن، همچنین میتواند راهی برای ندیدن نیز باشد».

به‌طورکلی، پکهام با انتقاد از مورخان توصیه میکند که ایده عبرت گرفتن از اپیدمی های گذشته همیشه هم به نفع جامعه نیست، مورخان باید از ارائه قیاس های بی حدومرز پرهیز کنند؛ چرا که به جای روشن شدن و حل مسئله، تنها جامعه را دچار ابهام و چالش بیشتر می کنند. پکهام از تفاوت بین جامعه هنگ کنگ در مواجهه با اپیدمی های همانند سارس در آن زمان و هم اکنون کووید ۱۹ بحث میکند و اذعان میدارد که در زمان سارس مردم ما متحدتر بودند، در حالی که اکنون مردم احساس میکنند که باید برای محافظت صرفاً باید به خودشان اعتماد کنند.

هم اکنون آن‌ها اعتماد کمتری به دولت دارند و به شیوه خود عمل می کنند. بدین ترتیب، هرچه زمان بیشتری از شیوع کووید ۱۹ میگذرد متوجه می شویم که تلاش ها آن‌چنان برای متوقف کردن سرعت شیوع آن اثربخش نیست و مسائل اجتماعی و سیاسی مرتبط با آن نیز پیچیده تر میشود، قیاس های تاریخی نیز کمرنگ تر می شود. در نهایت، توجه به اندیشه های ضد تاریخ، میتواند از « ناتوانی آموخته‌شده » جلوگیری کند. همچنین استفاده از رویکرد ضد تاریخ می تواند در تضمین هوشیاری استراتژیک نسبت به تهدیدهای نوظهور مؤثر باشد.

پانویس ها:

[۱] Burke K. .

[۲] Thorstein Veblen .

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.

[۳]. ناتوانی آموخته‌شده بدین معناست که ما انسانها در بسیاری از شرایط، تنها بر تجربیات گذشته تکیه میکنیم و یاد میگیریم که نمیتوانیم کار جدیدی برای حل مسائل انجام دهیم و دست از تلاش برمی‌داریم.

منابع:

Peckham RS. Where has SARS gone? The strange case of the disappearing Coronavirus. InAfter the End of Disease 2016.

Peckham R. COVID-19 and the anti-lessons of history. The Lancet. 2020 Mar 14;395(10227):850-

lib2mag.ir

مشخصات استناددهی به این مقاله

نویسنده(ها):	سمیه پناهی
عنوان مقاله:	کووید ۱۹ و اندیشه های ضد تاریخ رابرت پکهام ۲۰۲۰
عنوان مجله:	کتابدار ۲.۰ –(عنوان لاتین: 2.0 i-Kitbdr)
دوره مجله(Vol):	۶
شماره مجله(Issue):	۳
سال(Year):	۱۳۹۹
شناسه دیجیتال(DOI):	
لینک کوتاه:	http://lib2mag.ir/11644

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.